

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3092/2021
01.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Радован Ракић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гжрр 106/2021 од 22.02.2021. године, у седници одржаној 01.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гжрр 106/2021 од 22.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Прр1 235/2020 од 07.12.2020. године, ставом првим и другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужили накнади материјалну штету услед повреде права на суђење у разумном року и на име разлике неисплаћеног потраживања у стечајном поступку Ст 55/2010, који се води пред Привредним судом у Новом Саду исплати 113.168,18 динара, као и да јој накнади трошкове парничног поступка од 16.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев у делу захтева за затезну камату на досуђених 113.168,18 динара почев од 24.03.2010. године до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гжрр 106/2021 од 22.02.2021. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 1. Закона о парничном поступку, против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Ванредним правним средством се може користити само она страна чија је жалба одбијена, односно она страна која је уложила благовремену и дозвољену жалбу. У конкретном случају, тужиља је благовремено изјавила жалбу против првостепене одлуке (побијајући је у делу одлуке о камати), о којој жалби другостепени суд није одлучио, већ је само одлучио о жалби тужене (коју је одбио и потврдио првостепену пресуду у побијаном усвајајућем делу). Тужиља у смислу одредбе члана 356. ЗПП није благовремено предложила да се изврши допуна другостепене пресуде и одлучи о њеној жалби изјављеној против првостепене пресуде. Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда ревизија тужиље је недозвољена, будући да тужиља нема правни интерес да побија другостепену одлуку којом је потврђена првостепена одлука којом је усвојен њен тужбени захтев.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић